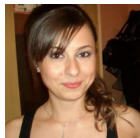

24 (poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic

Sâmbătă, 22 Martie 2014 07:59 - Ultima actualizare Sâmbătă, 22 Martie 2014 08:01

La douăzeci și patru de ani, am totul sub forma unui vis care stă de gardă. Nimic nu mai
are nevoie de nimic, soldații își
lasă războiul, iubitele

și râd de nesfârșirea acestei lumi, care totdeauna o ia de la capăt când închizi ochii.

Nu poți surprinde drumul unui vierme, destinul lui când se va face mare

și pregătit pentru moartea altora.

Nu poți salva purtătorii de viețile lor, chiar și când ofilirile

se strâng buchet, e vorba despre aceeași frumusețe

căutând o ascunzătoare mai bună.

AUTOR: ANTONIA LUIZA ZAVALIC

21 martie 2014

www.sighet-online.ro